

— Τὴν ζωὴν μου; ἀπήντησε μειδιῶν ὁ Βερνάρδος· εἶναι αὕτη τόσον ἀσήμαντον πρᾶγμα.

— Ἐχετε λάθος, εἶπεν ἡ Ἑλένη.

— Πιστεύσατέ μοι, ὅτι οὐδεὶς ἐνδικφέρεται δι' αὐτήν, ἀπήντησε μὲ τρέμουσαν φωνὴν ὁ Βερνάρδος.

— Ἐχετε λάθος, ἐπανέλαθεν ἡ Ἑλένη· ἐκτὸς τούτου εἶναι ἀσέβεια νὰ διαθέτῃ τις οὕτω δώρημα δοθὲν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

— Ἐκέδησα· σὰς ἔκλεισα πανταχόθεν, ἀνεφώνησεν ὁ μαρκήσιος. Νεανία, προσέθηκε στρεφόμενος πρὸς τὸν Βερνάρδον, σὰς τὸ ἐπαναλαμβάνω, ἔχετε αἶμα Λαπίθου.

— Ὅπως ἤρχισεν, εἶπεν ἡ κυρία Βωμπέρ, θέλω ἐντὸς ἡμερῶν νὰ γείνη κύριος τοῦ Ῥολάνδου καὶ νὰ ὀδηγῇ αὐτὸν ὡς πρόβατον.

— Δὲν θ' ἀναβῆτε ποτὲ πλέον ἐπὶ τοῦ ἵππου τούτου, εἶπεν ἐπιτακτικῶς ἡ δεσποινὶς Ἀκσεγγιέρ, ἀλλὰ σοβαρὰ, ἀτάραχος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα ἐπὶ τοῦ ἐργοχείρου τῆς καὶ εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀκουσθῇ μόνον ὑπὸ τοῦ νεανίου, ὅστις πάραυτα ἀπεσύρθη, ἵνα κρούσῃ τὴν ταραχὴν του.

Ἐπίται πύργου.

ΑΡΣΙΝΟΗ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

ΓΕΥΜΑ ΕΝ ΚΑΪΡΩ

Περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν Καΐρῳ εὐρισκόμενος προσεκλήθη εἰς γεῦμα παρὰ τῷ Σ. . . μπέη εἰσαγγελαί τοῦ μικτοῦ δικαστηρίου, καὶ φίλῳ στενῷ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ γεῦμα ἔμελλε νὰ δοθῇ τὴν ἐσπέραν. Περὶ τὴν πέμπτην λοιπὸν ὥραν ἐπέβη ἀνοικτῆς ἀμάξης ὑπὸ δύο ἵππων συρομένης καὶ ὀδηγουμένης ὑπὸ ἡνίοχου κυανῆν οἰκοστολὴν φοροῦντος· προτρέχοντος δὲ τῆς ἀμάξης πεζοῦ πινος θεράποντος σαῖς καλουμένου εἰς τὴν ἐπιτόπιον γλῶσσαν εἰσῆλθον εἰς τὴν διόδον Σουβράχ.

Ὅσον ὁ ἡνίοχος εἶνε βαρὺς καὶ ἄχαρις, τόσον ὁ σαῖς εἶνε εὐχαρις, εὐκίνητος, κομψός· εἶνε εἶδος πεζοῦ δρομῆος, ὅστις μακρὰν φέρων ξυλίνην ῥάβδον, τρέχει πρὸ τῶν ἀμαξῶν κραυγάζων δι' ἡχηρὰς φωνῆς· «Σεμαλά! Γεμινέχ! Δουγκρά!» κτλ., δηλαδὴ «Δεξιᾶ! Ἀριστερᾶ! Ὅπισω!» Ἄνευ τῆς προφυλάξεως ταύτης, ἄνευ τῶν βραχδαιῶν ραβδισμῶν οὐδ' ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν γενναίως διανέμει, ὁ αἰγυπτιακὸς λαὸς θὰ προὔτιμα μάλλον νὰ καταπατηθῇ ὑπὸ τῶν ἵππων, νὰ συντριβῇ ὑπὸ τῆς ἀμάξης παρὰ νὰ λάθῃ τὸν κόπον νὰ μετακινήθῃ ὀλίγον, ἢ ἐπισπεύσῃ τὸ βῆμά του πρὸς ἀποφυγὴν δυστυχήματός τινος· τοσοῦτῳ δ' ἀληθές εἶνε τοῦτο, ὥστε ἡ ἀστυνομία οὐδέποτε παιδιῶκε τοὺς ἀμαξήλατας. Εἶδον δὲ καὶ παιδίον, ὅπερ ἀνατραπὲν ὑφ' ἀμάξης μικροῦ δεῖν ἐφρονεῖτο, καὶ ἀνεγερθὴ κατόπι, καὶ τρέχον δρομαίως νὰ γείνη ἄφαντον μὴ τιμαρτηθῇ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας.

Πάντες σχεδὸν οἱ σαῖς κατάγονται ἐκ τῆς

Νουβίας ἢ τῆς Ἀβυσσινίας. Ἐχουσι νοημονεστάτην φυσιογνωμίαν· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν μὲ τὰς μακρὰς καὶ χνοῶδεις βλεφαρίδας, διὰ τῆς γλυκύτητός των ἀναμιμνήσκουσι τοὺς τῆς νεμάδος, ἢ ἀρμονία τοῦ ἐλαφροῦ αὐτῶν ἱματισμοῦ, ἢ ἐκφραστικὴ μορφή των, τοιοῦτον ἰδιάζοντα ἔχουσι τύπον, ὥστε οἱ βραθύπλοτοι ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ ζωηροτέρως ἀμίλλης ἀγωνίζονται νὰ ἐπιτύχωσι ὠραῖον ζεῦγος σαῖς, παρὰ ὠραίων ἵππων ξυνοῦδα!

Ἀφ' οὗ ἐπὶ μικρὸν ἐποχήθην, ἔφθασα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀμφιτροῦνός μου, κειμένην κατὰ τὸ ἄκρον τῆς διόδου Σουβράχ.

Τὸ ἐξωτερικὸν τῆς οἰκίας ταύτης οὐδὲν ἔχει τὸ ἀξιοπαρατήρητον. Ἐν δὲ τῷ ἐσωτερικῷ αὐτῆς δεσπόζει ἡ πολυτέλεια, εἶνε ἀληθές· ἀλλ' ἀν' ἐξεθαμβήθην, ἐξεθαμβήθην ἐπὶ τῇ θέᾳ πλοῦτου ὕλης εὐρωπαϊκοῦ.

Οὐδ' ἔχνος ἀνατολικῆς διακοσμῆσεως! Ἐξαισιοὶ τάπητες, ἐπιπλα, ὧν ἡ κομψότης καὶ τελειότης ἐλέγχουσι πρόδηλον τὴν παρισινήν αὐτῶν καταγωγὴν, ἰδοὺ τί παρίστανται εἰς τὰ ὄμματά μου, καὶ δὲν θὰ τὰ περιγράψω βεβαίως διότι δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ διαπλεύσῃ τις τὴν Μεσόγειον ὅπως περιγράψῃ ὅσα δύναται νὰ ἴδῃ πολλαχού των Παρισίων. Δέον μόνον νὰ παρατηρήσω ὅτι οἱ Ἀνατολίται δεικνύουσι τὴσιν λογικότητα, καὶ αἰσθάνονται οὕτω μεγάλην εὐχαρίστησιν περικυλούμενοι ὑπὸ εὐρωπαϊκῆς πολυτελείας, ὅσῃν καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι συνεπισωρεύοντες ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν πᾶν ὃ, τι ἐξ Ἀνατολῆς περίεργον.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ εὐρέθησαν μετ' ὀλίγον συνηγμένοι πάντες οἱ προσκεκλημένοι· ἰδοὺ ὁ ἀμφιτροῦνός ἡμῶν Σ. . . μπέης εἶνε γνήσιος Αἰγύπτιος, σπουδάσας τὰ νομικὰ ἐν Παρισίοις· ἰδοὺ ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης· ὁ Κ. Π. . . ὑπάλληλος ἐν τῷ αὐτῷ ὑπουργεῖῳ· ὁ Κ. Β. . . δικηγόρος παρ' ἄπασι τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δικαστηρίοις, καὶ τέλος δύο ἄλλα σημαίνοντα πρόσωπα.

Κατ' ἀρχὰς προσηνέχθη ἡμῖν βρακὴ, δραστηριώτατον ὀρεκτικὸν, ἔχον οὐσίαν οἰνοπνεύματος ἄμα καὶ λεπτοκαρού· εἶτα δὲ θεράπων τις ἐλθὼν ἀναφωνεῖ—Ἐξοχώτατε, τὸ γεῦμα πάρατέθη!—Ἀλλὰ μετὰξὺ ἡμῶν μία μόνη ὑπάρχει ἐξοχότης, ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης. Πρὸς αὐτὸν λοιπὸν ἀπετάθη ὁ θεράπων. Ἐμπλαγείς ἐζήτησα ἐξήγησιν παρὰ τοῦ Κ. Π. . ., ὅστις μοὶ ἀποκρίνεται ὅτι οἱ Ἀνατολίται ἐτήρησαν τὰ παλαιὰ οἰκογενειακὰ ἔθιμα, καθ' ἃ ἡ οἰκία αὐτῶν ἀνήκει εἰς εἰκὴν τῶν προσκεκλημένων, ὅστις τύχη ἀνωτέρων κατέχων κοινωνικὴν τάξιν. Ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης λοιπὸν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης διευθύνει τὸ γεῦμα· διατάσσει νὰ μᾶς κερῶσιν οἶνον, νὰ σηκῶνται τὰ πινακία, βραδύτερον δὲ θὰ δώσῃ τὸ σύνθημα νὰ ἐγερθῶμεν τῆς τραπέζης. Ὁ Σ. . . μπέης εἶνε ἀπλοῦς προσκεκλημένος πλέον ἐν τῷ ἰδίῳ του οἴκῳ.

Πρὶν μεταβῶμεν εἰς τὸ ἐστικτόριον διερχόμεθα

διὰ δωματίου ἐν ᾧ ἴστανται ἀκίνητοι καὶ σοβαροὶ τέσσαρες θεράποντες. Ὁ πρῶτος κρατεῖ ἀργυροῦν ἀγγεῖον, ἀφ' οὗ εὐώδης διαχέεται ἀτμός, ὁ δευτέρος πρὸς αὐτὸ μετάλλου, ὁ τρίτος παροψίδα ἀργυρᾶν καὶ αὐτήν, ὁ δὲ τέταρτος φέρει σωρὸν λεπτοῦράτων μάκτρων· πάντες εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ πλύνωσι τὰς χεῖράς των πρὶν καθήσασιν παρὰ τὴν τράπεζαν. Καὶ ἅς τολμήσῃ κανεὶς ν' ἀπορύγη τὸ νίψιμον! Ὁ ἐπὶ τοῦ σαπανίου σὰς παρακολουθεῖ μὲ ἀγρυπνον ὄμμα, καὶ δυστυχία εἰς ὃν τινα ἤθελε φαντασθῆ νὰ διαφύγῃ τὴν δικαιοδοσίαν του!

Ἀκίνητοι, σοβαροὶ, μεγαλοπρεπεῖς, ὀπισθεν ἐκαστοῦ καθίσματος ἴστανται ἄλλοι θεράποντες· φοροῦσι κομψότατον μαῦρον μεταξίνον ἀντερί, ὅπερ πορποῦται κάτωθεν τοῦ πώγωνος διὰ δύο εὐρεῖαν ἀργυρῶν πορπῶν· ὀπίσω φέρει χρυσὰ ἐπικοσμήματα· ἐμπρὸς δὲ διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ διαστήματος διαφαίνεται ὁ κίτρινος ὑπενδύτης μὲ πὰ στρογγύλα ἀργυρα κομβία, ὅστις χάνεται ὑπὸ εὐρεῖαν ζώνην, ἧς τὰ ἄκρα κυματίζουσιν ἐπιχαρίτως παρὰ τὴν ἀριστερὰν κνήμην ἢ περισκελίς, ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν τῶν Ζουάβων, εἶνε ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος οἶον καὶ τὸ ἀντερί, κατέρχεται δὲ ἄχρι τοῦ ὑποδήματος, εὐρωπαϊκῆς ὄντος κατασκευῆς, τοῦ μόνου ἀσυναρμόστου μέρους τῆς ἐνδυμασίας πρὸς τὸ σύνολον· ἢ κεφαλὴ ἀναγκαίως καλύπτεται ὑπὸ τοῦ ἀπαραιτήτου φεσίου.

Ὁ Ε. . . μπέξ μ' ἐτίμησεν ὑπερβαλλόντως ὀρίσας τὴν θέσιν μου δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ ἀριστερᾷ τοῦ ὑπουργοῦ. Ἴδου δὲ τὰ παρατεθέντα ἐδέσματα.

Τσορμπά, Κιαμπάπ, Κιονραφέ, Φάρκα-ρουμι-πιλάρ, Παλοντζά, Κιονρά, Σαβοντιέ, Ἰμάμ - Μπαϊλδή, Χοσάφ, Μοῦτζ, Γιουσούφ Ἐγένδη, Γκιστέ, Βαλλάχ.

Οἶνοι—λευκὸς βορδιγάλειος, καμπανίτης, οἶνος Ἰωαννιδέρης, οἶνος Ἰερουσαλήμ.

Ὁ πιστὸς Μουσουλμάνος ὀφείλει ν' ἀγνοῇ τὴν χρῆσιν τοῦ κοχλιαρίου, τοῦ περονίου καὶ τοῦ μαχαιρίου· τὰ δάκτυλά του εἰσὶν ὑποχρεωμένα νὰ ἐκπληρωσὶ καθήκοντα πάντων τούτων· ἐμὲ, δὲν μ' ἐφόβιζε τὸ πρᾶγμα, διότι ἦμην ἤδη πως ἐξησκημένος περὶ τὸν χειρισμὸν τῶν δακτύλων μου ἀπὸ τῆς ὡς ἐθελοντοῦ ὑπηρεσίας μου ἔρροφωμεν λοιπὸν τὸν ζῶμὸν διὰ κοτύλης, ἐκ κοίλου τεμαχίου ἄρτου· μετὰ τὸ ῥόφημα παρατίθεται τὸ ὀπτιὸν κρέας *κιαμπάπ*, κατατετηρημένον ἐκ προτέρων, ἕκαστος δὲ σπεύδει νὰ λάβῃ τεμάχιον αὐτοῦ ἐμβυθίζων τὰς χεῖράς του εἰς τὸ πινακίον καὶ φέρων εἶτα αὐτὰς εἰς τὸ στόμα του· τὸ *κιοραφέ* (πρῶτον γλυκὺ φαγητὸν) παρετέθη μετὰ τὸ *κιαμπάπ* κατεβροχθίσθη δὲ διὰ τῆς αὐτῆς ταχυδακτυλογραφικῆς δεξιότητος· ὁ συναντῶν ὑπὲρ τὸ δέον ὑγρὸν τεμάχιον μεταχειρίζεται καὶ τεμάχιον ἄρτου ὡς ἐπίκουρον. Ἐπειτα παρετέθη ἡμῖν θαυμασίον τι, «*φάρμα-ρουμι-πιλάρ*» (ἰνδικὴ ὄρις μετ' ὀρύζης)· μηροὶ, πτέρυγες, πόδες, τρά-

χηλοι, πάντα ἀποσπῶνται εὐκόλως. Ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης δίδων τὸ παραδειγμα ἐκλύει πρὸς ἑαυτὸν τεμάχιον λευκῆς σαρκῆς, εἶτα δὲ ἐπειδὴ εἶνε φιλόφρων γείτων ἐναποθέτει αὐτὸ εἰς τὸ πινακίον μου· δύναμαι λοιπὸν ἀληθῶς νὰ καυχῆθω ὅτι ἔλαβον ἅτι τι ἀπὸ ὑπουργοῦ χεῖρα, καὶ χωρὶς νὰ τὸ ζητήσω. Εἰς τὴν ἐποχὴν μας εἶνε τόσῳ σπάνιον τὸ πρᾶγμα ὡς χρῆζει ἀναγραφῆς.

Ἀλλὰ χάριν εὐλικριεῖας πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι ὁ μπέξ ἀνακαλύψας ἐν τῇ ἰνδικῇ ὄρνιθι θαυμασίον τεμάχιον ἥπατος, δὲν ἀνέχεται νὰ φανῇ ἥττον ἀβρόφρων τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ἐμβυθίσας τὸν ἀντίχειρα μετὰ τοῦ λιχανοῦ εἰς τὰ σπλάγγνα αὐτῆς, ἐξάγει ἐπιχαρίτως τὸ ὑπὸ τῶν λίχνων περιζήτητον τεμάχιον, τὸ ὅποιον ἐναποθέτει καὶ οὗτος ἐν τῷ πινακίῳ μου· εἶμαι τοσοῦτον συγκεινημένος ἕνεκα τῆς τοιαύτης αὐτῶν φιλοφροσύνης, ὥστε βεβαίως ἂν τὴν στιγμὴν ταύτην εἶχον εἰς τὴν χεῖρά μου περόνιον θὰ τὸ μετεχειρίζομην ὅπως καταβροχθίσω τὰ τόσον εὐγενῶς προσεσχηθέντα μοι τεμάχια τῆς ἰνδικῆς ὄρνιθος, λησιμονῶν ἐν τῇ ταραχῇ μου τὰ ἔθιμα, εἰς ἃ παριστάμην ὡς νεόφοιτος.

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει περόνιον, λοιπὸν λάθος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συμβῇ. Σπανδαὶ ἄφθονοι διεγείρουσι διπλασίαν ἡμῶν τὴν ὄρεξιν ὅπως ἐντροφήσωμεν εἰς τὸ «*καλουτζά*» ἕτερον γλυκὺ ἐδέσμα· εἰς τὸ «*κιοραφέ*» χάσις μετ' ἄρωμάτων, τὸ «*σαβουნიέ*» γλυκὺ καὶ τοῦτο ἐδέσμα, καὶ ἰδοὺ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ «*ἱμάμ μπαϊλδή*» τὸ μὲ *μελιντζάνας* κατασκευαζόμενον ὅπερ κατὰ λέξιν σημαίνει «ὁ λιπόθυμος ἱμάμης».

Μοὶ ἐξηγοῦσιν ὡς ἐξῆς τὴν ὄλωσ αἰγυπτιακὴν προσωνομίαν τοῦ φαγητοῦ τούτου· ἐν ἐποχῇ, μὴ ἀκριβῶς ὠρισμένη, σεβάσμιός τις ἱμάμης προσεκληθὴ εἰς γεῦμα ὑπὸ πανισχύρου πασσᾶ, οὕτινος ἀπήλασε τῆς εὐνοίας· τὰ φαγητὰ ἦσαν κάλλινα, καὶ ὁ θεράπων τοῦ Προφήτου μετ' ἕκαστον πινακίον ἐξέφραξε τὴν ὄλον ἐπαυξάνουσαν εὐχαρίστησίν του· ἐπὶ τέλος παρετέθησαν καὶ *μελιντζάνας*, φαγητὸν ἄγνωστον τέως αὐτῷ· ἀπεγεύθη βραδέως, ἔμεινε δευτερόλεπτά τινα ὡς ἐν ἐκστάσει, ἀπεγεύθη καὶ πάλιν, ἀνέωξε μεγάλους ἐκ καταπλήξεως τοὺς ὀφθαλμούς, ἀνέτεινε τοὺς βραχίονάς του καὶ . . . ἔπεσεν ἀναίσθητος χαμαὶ ὡς ἀδρανῆς ὄγκος. Προστρέχουσιν εἰς βοήθειάν του, τύπτουσι τὰς χεῖράς του, τρίβουσι τοὺς κροτάφους του. Τέλος πάντων συνέρχεται εἰς ἑαυτὸν, ἀνοίγει τὰ ὄμματα καὶ ἀναφωνεῖ «*ἦ μὲγάλε Μωάμεθ, τί ὄραϊκι ποῦ εἶνε αἱ μελιντζάνας!*» Εἶγε λιποθυμῆσει ἐξ ἡδονῆς, τρώγων. Ἡ ἱστορία διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ ἡ προσωνομία «*ἱμάμ μπαϊλδή*» ἔμεινε εἰς τὸ εἶδος ἐκεῖνο τοῦ φαγητοῦ.

Μετὰ τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο τὸ γεῦμα περατοῦται εὐθύμως διὰ τοῦ *χοσάφ*, ἀφεψήματος σαφίδων καὶ ξηρῶν βερυκόκκων, καὶ διὰ τοῦ *μοῦτζ* (βανα-

νων) διὰ τοῦ Γιουσόφ Ἐφένδη (μανδρινίων) τοῦ γκιστά (βιανανών), τοῦ βαλλάχ (κοκκοφινικών). Ἡ αὐτοῦ ἐξοχότης δίδει τὸ σύνθημα τῆς ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐγέρσεως· ἐπιστρέφουμεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ νυφιατός, καὶ τότε πλέον μετὰ πραγματικῆς χαρᾶς παραδίδω τοὺς δακτύλους μου εἰς πλήρη καθαρισμόν.

Ἦτον ἀργά· ὅθεν ἀφοῦ ἐκαπνίσαμεν τὸν ἥδυν ἐκείνον καπνὸν τῆς Ἀνατολῆς, ὅστις εἶνε πηγὴ τὸσῶ γλυκῶν ὄνειρων, καὶ ἀφ' οὗ ἐρορήσαμεν κυθίσκον ὅμοιον πρὸς δακτυλήθραν κατὰ τὸ μέγεθος, εὐωδιστάτου καφέ, ὃ ὑπουργεῖ τῆς δικαιοσύνης πείνει τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Σ... μπέην καὶ ἀποσύρεται· τὸ παράδειγμα δὲ τοῦτο μιμούμεθα πάντες.

Ἄμαξαι μᾶς περιέμενον κάτω· οἱ συνδαιτυμόνες μου ὀργανίζονται κατὰ δύο ἢ τρεῖς καὶ ἀπέρχονται. Τὸ κατ' ἐμὲ, καίτοι κινδυνεύω νὰ χαρακτηρισθῶ ὡς ἀγοστῆς, ὑπὸ τὴν εὐσχημον πρόφασιν τοῦ νὰ μὴ ἐνοχλήσω οὐδένα, τοποθετοῦμαι μόνος μου ἐν τῇ ἀμάξῃ μου. Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι τὸ ἀληθὲς αἴτιον τὸ πειθαναγκάσαν με νὰ ἐπιζητῶ οὕτω τὴν μοναξίαν, ἦτον ὅτι δὲν ἠσθάνομην ἐμαυτὸν λίαν ἥσυχον περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, ὅπερ ἠδύνατο νὰ ἔχη διὰ τὴν πέψιν μου τὸ συνεχὲς τοῦτο σνοικέσιον ἐδεσμάτων ἀλμυρῶν, ἀρωματισμένων καὶ γλυκῶν καὶ ὅ, τι ἀνέμελλε νὰ τελεσθῇ διαζύγιον τοῦ γεύματός μου καὶ τοῦ στομάχου μου, προὔτιμων νὰ τελεσθῇ ἄνευ μαροτύρων;

Εὐτυχῶς οἱ φόβοι μου ὑπῆρξαν ἀβάσιμοι· ὁ καθαρὸς ἀῆρ καὶ ἡ νεότης ἐνίκησαν τὴν κατέχουσαν με δυσφορίαν, ἥτις ἐξηφανίσθη παρ' αὐτοῦ, καὶ ἠδυνήθην ν' ἀπολύσω ἐπὶ τέταρτον ὥραν ὑπὸ τὴν λάμπην τῆς πελήνης· τῆς Αἰγύπτου τὸ ἀνέκφραστον θέλητρον τοῦ νὰ ἀισθάνομαι ἐμαυτὸν συρόμενον ἡρέμα ἐν ἀμάξῃ, ὑπὸ δύο ὠραίων καὶ μεγαλοπερῶν ἵππων.

Αἱ συγκομοραὶ τῆς διόδου Σουδράχ εἶχον περιενδυθῆ φωτεινὴν τινα γροϊὰν καὶ διέγραφον φανταστικὰς σκιὰς· πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ Νεῖλος ὡς φωτιζόμενος ὑπὸ βέβρυχτος ἠλεκτρικοῦ φωτός, ἐφαίνετο βέβρον μακρόθεν, καὶ ἡ πυραμὶς τοῦ Γκιζε (;) ἐδείκνυε τὸν κῶνόν τῆς, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου ἐν ἄστρον ἐφαίνετο μαρμαῖρον· πρὸς τ' ἀριστερὰ, ἡ πεδιάς ἔλαμπεν ἐκ μαγικῆς λάμψεως ὡς μακρὰ ἔκτασις ἀγρῶν σμαραγδοσφάρτων.

Ἡ ἡδύτης καὶ ἡ ποίησις τοιοῦτου θεάματος εἶνε ἀπερίγραπτος. Οἶμοι! Ἐπιστρέφω εἰς Κάϊρον, καὶ ἀρπυνίζομαι ἀποτόμως ἀπὸ τῆς θελκτικῆς νάρκης τῶν ὄνειροπολήσεών μου διερχόμενος πρὸ καφενείου, διὰ τῶν ἀνοικτῶν παραθύρων τοῦ ὁποίου ἐκφεύγουσιν οἱ τόνοι ὀρχήστρας γερμανίδων παιζουσῶν καὶ ἀδουσῶν ἀνόστως γαλλικῶν τι ἀσματίων.

Α . . .

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΓΟΥ ΠΟΛΙΣ

Ἐπὶ τῆς μεταξὺ Καναδᾶ καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν κειμένης μεγάλης λίμνης Huron παρὰ τῆς τῆς κατ' ἑκάστον χειμῶνα, ὅταν ὁ πάγος εἶνε στερεὸς, πόλιν μοναδικὴν ἐν τῷ κόσμῳ, ἥτις ἀνεγείρεται ὑπὸ ἀλίεων ἐν μέσῳ τοῦ πάγου καὶ κατοικεῖται ὑπ' αὐτῶν. Κατὰ τὸ ἔτος ἰδίως τοῦτο ἡ πόλις τῆς λίμνης Huron εἶχε μεγάλην ζωηρότητα, παρασχούσα εἰς τοὺς περιέρχους, τοὺς σωρηθὸν ἐπισκεφθέντας αὐτήν, θῆαν ἀλήθως γραφικωτάτην. Περὶ τῆς παραδόξου ταύτης πόλεως ἀπεντῶμεν εἰς ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα τὰς ἐπομένους πληροφορίας, ἀς μεταφέρουμεν ἐνταῦθα.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ πάγου πόλις, κειμένη δέκα περίπου μίλια μακρὰν τοῦ Bay City, καὶ ἔξ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Saginaw καὶ τῶν ὀχθῶν τῆς λίμνης Huron, ὑψοῦται ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ εὐρυτάτου πεπηγμένου ὄρμου τοῦ Saginaw. Τὸν χειμῶνα τοῦτον ἡ πόλις ἀπετελεῖτο ἐξ 130 οἰκιῶν, ἐν αἷς κατώκουν 500 περίπου ἄνθρωποι· αἱ οἰκίαι, κατασκευασμέναι ἐκ σανίδων καὶ ἔχουσαι τὴν στέγην κεκλιμένην, φέρουσιν ὑποκάτω τροχίσκους, ὅπως εἶνε εὐκόλος ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταφορὰ αὐτῶν ἢ μόνη ἀποσκευὴ ἢ ὑπάρχουσα ἐν αὐταῖς εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ μαγειρικὰ σκευῆ, αἱ κρεμασταὶ αὐτῶν κλίνας καὶ μία θερμάστρα· ὑπάρχουσι δὲ ἐν τῇ πόλει καὶ παντοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα, ἔνθα οἱ ἀλίεις εὐρίσκουσι προμηθείας καὶ ζωτροφίας χρησίμους κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Ἡ ὁδὸς ἡ φέρουσα ἐκ τοῦ Bay City εἰς τὴν πόλιν τῶν ἀλίεων εἶνε πάντοτε πλήρης ἐκλήθρων μεταφερόντων τοὺς αὐτόσε ἐρχομένους χάριν ἐμπορίου ἢ ἐκείνους, οὓς ἡ περιέργεια προσελκύει ἐξ ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπικρατείας. Μὴ ὑπάρχοντος ἐνταῦθα τοῦ ἐκ τῆς ἀτυνομίας φόβου, ἥτις ἀπαγορεύει τὸν καλπασμὸν εἰς τὰς μεγάλας ὁδοὺς, ἀφίνοσι τοὺς ἵππους των νὰ πρέχωσιν ἐπὶ τοῦ πάγου μετὰ ταχύτητος ἐπιφερούσης ἱλιγγον, προσθέτοντες οὕτω τὴν ἐκ τῆς ἐκκληθροῦς ὥραϊαν διασκέδασιν εἰς τὴν τῆς ἐπισκέψεως ἀποικίαν, ἥτις δὲν ἔχει τὴν ὁλοκλήρην αὐτῆ ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὸ ἰδιοφυὲς καὶ ἀλλόκοτον αὐτῆς.

Ἐκάστη οἰκία ἢ καλύβη κατοικεῖται ὑπὸ τριῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐργάζονται ὁμοῦ, κερδαίνοντες, ὅταν ἡ ἀλίεια εἶνε πλουσία, ποσὰ χρηματικὰ οὐκ εὐκαταφρόνητα.

Ἦίνεται δὲ ἡ ἀλίεια ὑπ' αὐτὴν τὴν στέγην τῆς κατοικίας των κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· Ἐν τῷ κέντρῳ τῆς καλύβης ἀνοίγουσιν ὀπήν ἐν τῷ πάγῳ ἔχουσαν περιφέρειαν τριῶν ἢ τεσσάρων τετραγωνικῶν ποδῶν, εἶτα εἰς αὐτῶν λαμβάνει ἀρέγγαν ζῶσαν δεδεμένην διὰ λινῆς κλωστῆς καὶ τὴν βυθίζει εἰς τὸ ὕδωρ τῆς λίμνης.

Τὸ ὄψάριον τοῦτο νομίζον ἑαυτὸ ἐλεύθερον, κολυμβᾷ μετὰ ταχύτητος βέλους καὶ βυθίζεται